Oleks karjatsid kül peksnud
Öige hea meelega,
Aga waene mees ei jäksnud
Nende wastu hakata;
Ega omast hädast kaa
Tohtind sõna lausuda.

Pesa rikkumise lugu
Oli ise teeninud,
Sest et tema ningg ta sugu
Karjapoisa natrinud,
Sestap kawal hakkas ta
Wale kaebdust tõstema:

„Wana isa, kuule pisut,
„Ütle; mis sa arwad sest?
„Karjatsed, oh teie risud!
„Raisk'wad kallist leiwukest,
„Pillawad tend siin ja seal,
„Hoopis tallawad ta peal'"

„No no!" wana ähwardama,
„Külge raban neid se eest;

„Aga asja õiendama
„Waja tunnistuse meest,
„Seisku kohtuasi teal
„Kahe mehe sana peal."

Sipelgas wast taewast maha,
Mõtles, keda kutsun ma,
Ega igaüks ei taha
Seda asja tunnista.
„Paras, wader õmblik, sa
„Juhtud wastu tulema.

„Wana isa kutsub, tule
„Tunnistust wast rääkima!"
Õmblik wastu: „„Ütle mulle,
„„Mis eest pean kostema?""
„Eks sa ninatarka näe,
„Wanataadi käsk on käe!"

Läksid taewa kahekesti,
Jumal küsis õmblikut:
„Räägi wennike nüüd häästi,
„Kas on tõsi tema jut?